

ter ind. Men Hamas vil heller ikke have våbenhvilen; de har også sagt nej.

Så det, vi alle sammen ønsker, er den våbenhvile og den humanitære adgang, og der tror jeg vi kan være enige, nemlig at den humanitære situation er forfærdelig, og derfor bør man forbedre situationen. Jeg mener, at Hamas spiller på situationen, men det hjælper jo ikke de stakels ofre, der bliver spillet med. Så der tror jeg heller ikke vi er uenige. Og derfor stiller vi de forskellige forslag, som skulle fremme det, og derfor havde vi altså også ambassadøren oppe, da den slags som skoler og ambulancer blev ramt. Det kan der være mange forklaringer på, det kan også være uheld, men det må bare ikke ske.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Mogens Lykketoft for endnu et spørgsmål.

Kl. 14:37

Mogens Lykketoft (S):

Et spørgsmål nåede udenrigsministeren ikke til. Det var spørgsmålet om, hvad det er for nogle kræfter, der bliver fremmet af det her. Og så vil jeg tilføje: Der er jo ingen, der anfægter Israels ret til selvforsvar, men tror udenrigsministeren selv på, at Israels fremfærd i Gaza i de her sidste 3 uger i nogen form for langsigtet perspektiv forbereder Israels sikkerhed?

Kl. 14:38

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:38

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu skal jeg ikke være israelsk udenrigsminister, men det er jo en vurdering og en overvejelse, som jeg synes er overordentlig relevant.

Til det første spørgsmål: Nej, så gavner det her ikke os, og det gavner ikke de værdier, vi står for, fordi man i store dele af de arabiske befolkninger vil føle – det kan vi jo mærke – at det er et overfald på arabiske mennesker. Og det gavner så ekstremisme. Det er den ene side af det. Derfor er det meget, meget vigtigt at få støttet og få skabt et resultat på Vestbredden, så præcis de kræfter, som ønsker fred, bliver styrket og ser resultater af det. Det har jeg appelleret til længe, og derfor giver vi jo også støtte til Vestbredden og til den palæstinensiske autoritet.

Til det andet der, om hvem det gavner på kort sigt: Der er jo ikke nogen regering, som kunne leve med det, Israel var udsat for. Jeg er da helt

sikker på, at en socialdemokratisk regering i Danmark heller ikke ville acceptere, hvis der var evige overfald med raketter eller lignende ind i Danmark. Så ville den danske udenrigsminister ved navn hr. Mogens Lykketoft jo i sin tid også have reageret. Så den israelske regering måtte reagere. Hamas vidste, der ville blive reageret, Hamas gik efter reaktionen. Hamas blev advaret af andre arabiske lande mod at gøre det, men Hamas ønskede det, fordi Hamas efter min opfattelse ville ødelægge det spor mod fred mellem Israel og Syrien, som var på vej, og det spor mod fred, som var på vej mellem Palæstina og Israel. Det ønskede de ikke. Derfor gjorde de det her, vel vidende at det under en valgkamp ville blive endnu værre, end det måske ellers ville være blevet. Så det var et meget, meget kynisk spil, der blev spillet fra Hamas' side.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Mogens Lykketoft. Så er det hr. Frank Aaen for et sidste spørgsmål.

Kl. 14:39

Frank Aaen (EL):

Sagen er jo, at våbenhvilen virkede. Der *var* fred, der var ingen angreb hverken fra den ene side eller fra den anden side. Men i den periode undlod Israel at gøre noget for at få gang i en positiv udvikling. Man ophævede ikke blokaden. Det var ikke bare en tunnel, man angreb, det var også Hamas' ledere, man angreb gennem et luftangreb. Det var Israel, der brød våbenhvilen, både ved ikke at overholde sine forudsætninger og ved at lave militære angreb. Og så er det indlysende, at en våbenhvile ophører.

Man var hurtigt til at komme med en total boykot af Hamas og sige: Vi kan ikke lide jer – mens man altså til Israel bare har sagt: Nå ja, det må I ikke, og kan I så holde op. Men det har ingen konsekvens. I 60 år har Israel skullet arbejde for, at der blev en fredsløsning og en tostatsløsning i Palæstinaområdet, og man har ikke gjort noget som helst. Tværtom. Man har udvidet sine bosættelser; man har delt Vestbredden op i småbidder via en mur; man har blokeret og har fængslet parlamentsmedlemmer.

Man har ikke gjort noget som helst, og derfor vil jeg spørge ministeren: Skal det ikke have konsekvens? Kan de nøjes med ord? Skal det ikke have konsekvens, når en part på den måde overtræder alle aftaler?

Kl. 14:41

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.